

มาตรการในการแก้ไขปัญหาการให้สินบนนำจับในคดีอาญาของไทย

จากการที่ผู้เขียนได้ทำการศึกษาวิเคราะห์มาแล้ว จะเห็นได้ว่าปัญหาการให้สินบนนำจับไม่ว่าจะเป็นในระบบการให้สินบนนำจับโดยทั่วไป หรือการให้สินบนนำจับในกฎหมายจราจรทางบกจะเห็นได้ว่าปัญหาการให้สินบนนั้นมิได้เกิดจากปัจจัยหรือสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง เพียงสาเหตุเดียว หากแต่เกิดจากปัจจัยในหลายด้านประกอบกัน กล่าวคือ ปัจจัยเกิดจากทั้งปัญหาในแง่ของระบบบุคคล ตลอดจนกฎหมายระเบียบประกอบด้วยกัน ดังนั้นแนวทางแก้ไขจึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาทั้งในแง่ระบบ บุคคลและกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องไปพร้อม ๆ กันจึงจะได้ผลและอยู่ในกรอบของนโยบายทางอาญา (Criminal Policy) ว่าด้วยการให้สินบนนำจับกำหนดไว้ กล่าวคือ

ก. โดยที่นโยบายการให้สินบนนำจับนั้นวางกรอบไว้ชัดเจนว่า สินบนนำจับนั้นให้ราษฎรผู้มาแจ้งชี้ข้อหาและนำไปสู่การจับกุม และรางวัลนำจับมุ่งให้แก่เจ้าพนักงานผู้จับกุมในความผิดที่กระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของรัฐ แต่มีระเบียบว่าด้วยการให้สินบนนำจับบางฉบับระบุไว้สิ้นลุนมิได้แยกแยะให้ชัดเจนจึงไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย อาทิ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลสุรา พ.ศ. 2519 ข้อ 4 ระบุว่า "ให้จ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลในคดีกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยสุราทุกฐานตามหลักเกณฑ์และอัตราต่อไปนี้"

1. ในกรณีที่มีผู้แจ้งความนำจับให้จ่ายเป็นเงินสินบนและเงินรางวัล . . ."

จากระเบียบดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการกำหนดทั้งเงินสินบนและเงินรางวัลให้แก่ราษฎรด้วยจึงเป็นการทำให้ระบบการให้สินบนล้นสนไม่ชัดเจน ควรที่จะต้องแก้ไขระเบียบแบ่งแยกให้ชัดเจน ว่าสินบนนำจับนั้นให้แก่ราษฎรผู้ชี้เบาะแสการจับกุมและรางวัลนำจับให้แก่เจ้าพนักงานผู้จับกุมตามสมควรแก่พฤติการณ์และกรณีแห่งการจับกุมที่เกิดขึ้น

สำหรับการจัดการสินบนนำจับไม่ว่าจะในแง่ของการให้สินบนนำจับแก่
 ราษฎรผู้ชี้เบาะแสหรือการให้รางวัลนำจับแก่เจ้าพนักงานผู้จับก็ตาม ควรมีมาตรการกลั่น
 กรองให้ได้ความชัดเจนในเนื้อหาว่ามีกรชี้เบาะแสและมีการจับกุมที่มีความน่าเชื่อถือ คือว่ามี
 การชี้เบาะแสและมีการจับกุมจริงและมีเหตุผลสมควรได้รับสินบนหรือรางวัลนำจับ ประกอบ
 กับควรจัดการ เพื่อไม่ให้ระบบการให้สินบนหรือรางวัลนำจับยืดเยื้อไปส่งผลกระทบต่อกระบวนการ
 การยุติธรรม กล่าวคือ ควรจะแยกกระบวนการให้สินบนออกจากกระบวนการยุติธรรมอย่างเด็ด
 ขาด โดยระบบการให้สินบนควรยุติเพียงแต่มาแจ้งให้เจ้าพนักงานรู้เรื่องว่ามีความผิดเกิดขึ้น
 และชี้ช่องให้ติดตามต่อผู้กระทำผิดก็เพียงพอ และถือว่าเขาควรได้รับสินบน โดยเหตุผลว่า
 เมื่อรู้แล้วมาบอกเจ้าหน้าที่ ในขณะที่เดียวกันในส่วนของรางวัลนำจับของเจ้าพนักงานระเบียบ
 ก็ควรกำหนดขอบเขตเพียงเมื่อเจ้าหน้าที่ได้จับกุมและรายงานจับกุมซึ่งมีการกลั่นกรองอย่าง
 สมเหตุสมผลก็เป็นการสอดคล้องกับนโยบายการให้รางวัลล่าช้าแล้ว เพราะนโยบายมุ่งหมาย
 เพื่อให้ราษฎรชี้ช่องและเจ้าหน้าที่ติดตามจับกุมตัวผู้กระทำผิดเท่านั้น ทั้งนี้เพราะเหตุว่าหาก
 จะให้สินบนรางวัลเมื่อมีการจับกุมหรือศาลลงโทษปรับเสียก่อน นอกจากจะเกินไปจากกรอบ
 นโยบายแล้วยังจะทำให้ระบบของการให้สินบนนำจับยืดเยื้อยาวก้าวล่วงส่งผลกระทบต่อกระบวนการ
 การยุติธรรมทางอาญาโดยเฉพาะในแง่ของพยานหลักฐาน เพราะเจ้าพนักงานและพยานมี
 สินบนเป็นแรงจูงใจ สินบนหรือรางวัลนำจับจึงอาจเป็นปัจจัยล่อแหลมต่อการเลือกปฏิบัติหรือ
 บิดเบือนอำนาจได้โดยง่าย

สำหรับปัญหาที่จะต้องคำนึงถึงการกล่าวอ้าง ผู้แจ้งมีตัวตนอยู่จริงหรือ
 ไม่เพื่อป้องกันการแอบอ้างสายปลอมนั้น เป็นเรื่องที่ทางฝ่ายบริหารจะต้องกำหนดรูปแบบและ
 เงื่อนไขของกรอบอ้างอิงที่จะตรวจสอบกับการให้ข่าวได้ว่ามีความน่าเชื่อถือเพียงใด โดย
 ต้องมีระบบข้อมูลสารสนเทศในเชิงข้อมูลอาชญากรรม โดยเฉพาะการพัฒนาระบบข้อมูล
 สถิติอาชญากรรมต่าง ๆ ให้เป็นระบบถูกต้องน่าเชื่อถือตามหลักวิชาการสถิติตามที่อารย
 ประเทศยอมรับไว้เพื่อตรวจสอบได้ตรงเวลาในแง่ของการสืบสวน ซึ่งทางฝ่ายบ้านเมืองจะ
 ต้องพัฒนาระบบและกระบวนการสืบสวนให้เข้มแข็งและเป็นระบบมากขึ้น รวมทั้งต้องรวบรวม
 และพัฒนาการจัดประมวลสถิติให้เป็นระบบมากขึ้น เพื่อตรวจสอบให้สอดคล้องกับการให้ข่าวที่
 ราษฎรมาแจ้งว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด รูปแบบที่ควรกำหนดเป็นมาตรการแก้ไข
 ปัญหาคือการตั้งคณะกรรมการขึ้นสืบสวนขึ้นกลั่นกรองและตรวจสอบว่าข่าวสารเป็นแง่ของการ
 หรือการจับกุมมีความน่าเชื่อถือเพียงใด เพราะในต่างประเทศ อาทิ สหรัฐอเมริกาก็มีการ
 กำหนดให้พนักงานอัยการและตำรวจช่วยร่วมมือกับสืบสวนทั้งก่อนและหลัง

การจับกุมได้ ผลเป็นที่น่าพอใจมาแล้ว¹

อย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้แจ้งหรือสายลับผู้ให้ข่าวด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ต้องนำเอามาตรการคุ้มครองพยานที่มีประสิทธิภาพเข้ามาเป็นแนวทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำผิด ซึ่งคนร้ายเป็นกลุ่มอิทธิพล การดำเนินการของคนร้ายมีลักษณะเป็นการดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) ซึ่งลักษณะของการทำงานเป็นทีม มีการวางแผนแบ่งแยกหน้าที่เป็นอย่างดีและเป็นระบบ มีความต่อเนื่องของการกระทำผิดหลายครั้ง ซึ่งกระทำนั้นเป็นความผิดต่อกฎหมายที่มีโทษทางอาญา สายลับอาจถูกประทุษร้ายได้

ในทรรศนะของผู้เขียนเห็นว่า สังคมใดก็ตามที่มีความสงบสุขสามารถปราบปรามโจรผู้ร้าย และการก่ออาชญากรรมได้ราบคาบเกือบหมด ไม่ได้เกิดจากตำรวจมีความสามารถเลิศเลอ หากเกิดจากประชาชนในประชาคมนั้น ๆ ต่างให้ความร่วมมือกับตำรวจเป็นอันดีซึ่งช่องทางให้เบาะแสในการจับกุมผู้กระทำความผิด จนไม่อาจลอบย่นลืออยู่ในสังคมต่างหาก

อย่าว่าแต่จะปราบโจรผู้ร้ายเลยแม้ความมั่นคงปลอดภัยของรัฐก็สามารถร่วมกันปกป้องได้ดี ยากที่ใครหรือแม้คนชาติไหนก็ยากจะเข้ามาก่ออาชญากรรม หรือทำอันตรายแก่ชาติบ้านเมืองเราได้ หากประชาชนทุกคนร่วมกันช่วยสอดส่องดูแลเพราะในโลกของข่าวสารและการคมนาคมที่ไปมาได้รวดเร็ว หูตาของประชาชนคนไทยในทุกพื้นที่ทุกจังหวัดย่อมเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะช่วยเหลือตำรวจในการปราบปราม

ความไม่สำเร็จจุดเหมือนอยู่ที่ตำรวจจะต้องปรับปรุงการสอบพยานผู้ให้เบาะแส ชนิดที่ผู้ให้ข่าวรู้สึกอุ่นใจและปลอดภัยโดยไม่มีใครรู้ว่าใครให้ข่าวจึงจะถูกตั้ง

ดังนั้นในการจะให้ความปลอดภัยแก่สายลับหรือผู้ให้ข่าว คือการกำหนดสถานการณ์ในเรื่องเอกลักษณ์ของสายลับเพื่อไม่ต้องไปเบิกความในชั้นศาล จึงเป็นมาตรการที่จำเป็นเพื่อความปลอดภัยของราษฎร ผู้ชี้เบาะแส

¹ ประธาน วัฒนาวณิชย์, ระบบความยุติธรรมทางอาญา : แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม, วารสารนิติศาสตร์ 2 (สิงหาคม 2520) :

สำหรับเอกสิทธิของพยานนั้นมีนักวิชาการบางท่าน² ได้รวบรวมไว้

ดังนี้

ในการนำสืบข้อเท็จจริงเพื่อพิสูจน์ประเด็นข้อพิพาทในคดีนั้น ตามปกติคู่ความสามารถจะอ้างพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุใดมาสืบก็ได้ และบุคคลที่ถูกอ้างเป็นพยานหรือบุคคลที่ครอบครองเอกสารหรือวัตถุที่ถูกอ้างเป็นพยาน เมื่อได้รับหมายเรียกของศาลแล้วก็ต้องมาเป็นพยาน หรือส่งเอกสารหรือวัตถุนั้นมาเป็นพยาน จะหลีกเลี่ยงขัดขืนมิได้ แต่ในบางครั้งที่บุคคลจะต้องถูกบังคับให้มาเบิกความถึงข้อเท็จจริงที่ตนรู้เห็นบางอย่าง หรือถูกบังคับให้ส่งมอบเอกสารหรือวัตถุพยานบางอย่าง อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ หรือความมั่นคงปลอดภัยของสังคม เพราะการสืบพยานในศาลต้องทำโดยเปิดเผย การเบิกความหรือนำสืบเอกสารอาจมีผลเป็นการเปิดเผยความลับบางอย่างได้ ดังนั้น กฎหมายจึงต้องกำหนดเป็นข้อยกเว้นโดยให้เอกสิทธิ (Privilege) แก่บุคคลบางประเภทหรือบางฐานะที่จะไม่ต้องมาเบิกความ หรือส่งเอกสารซึ่งมีข้อเท็จจริงบางอย่างซึ่งไม่สมควรจะเปิดเผย แม้ข้อเท็จจริงนั้น ๆ จะเกี่ยวข้องกับประเด็นแห่งคดีซึ่งคู่ความประสงค์จะสืบพยานก็ตาม

กฎหมายได้บัญญัติให้เอกสิทธิแก่บุคคลที่จะไม่ต้องมาเบิกความ หรือส่งเอกสารที่ตนครอบครองในกรณีต่อไปนี้

ปพ. มาตรา 92 บัญญัติว่า "ถ้าคู่ความหรือบุคคลใดจะต้องเบิกความหรือนำพยานหลักฐานชนิดใด ๆ มาแสดง และคำเบิกความหรือพยานหลักฐานนั้นอาจเปิดเผย

1. หนังสือราชการหรือข้อความอันเกี่ยวกับงานของแผ่นดิน ซึ่งโดยสภาพจะต้องรักษาเป็นความลับไว้ชั่วคราวหรือตลอดไป และคู่ความหรือบุคคลนั้นเป็นผู้รักษาไว้หรือได้ทราบมาโดยตำแหน่งราชการ หรือในหน้าที่ราชการ หรือถึงราชการอื่นใด

2. เอกสารหรือข้อความที่เป็นความลับใด ๆ ซึ่งตนได้รับมอบหมายหรือบอกเล่าจากลูกความในฐานะที่ตนเป็นทนายความ

² เข็มชัย ชูวงศ์, คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2529), หน้า 323-324.

3. การประดิษฐ์แบบ หรือการงานอื่น ๆ ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายไม่ให้เปิดเผย . . ."

ปวอ. มาตรา 231 บัญญัติว่า "เมื่อคู่ความหรือผู้ใดจะต้องให้การหรือส่งยานหลักฐานอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. เอกสารหรือข้อความที่ยังเป็นความลับในราชการอยู่
2. เอกสารหรือข้อความลับ ซึ่งได้มาหรือทราบเนื่องในอาชีพ หรือหน้าที่ของเขา

3. วิธีการ แบบแผน หรืองานอย่างอื่นซึ่งกฎหมายคุ้มครองไม่ยอมให้เปิดเผย คู่ความหรือบุคคลนั้นมีอำนาจไม่ยอมให้การหรือส่งยานหลักฐาน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความลับนั้น . . ."

จากบทบัญญัติในมาตราดังกล่าว จะเห็นได้ว่า เอกสิทธิ์ที่จะไม่ยอมเปิดเผย หรือนำยานหลักฐานใด ๆ มาแสดงต่อศาล มิได้ในกรณีต่อไปนี้

1. ความลับของทางราชการ (ปวพ มาตรา 92 (1), ปวอ. มาตรา 231 (1) ความลับของทางราชการ หมายถึง ข้อความไม่ว่าจะเป็นเอกสาร ตัวเลข แบบแผนหรืออื่น ๆ ซึ่งทางราชการสงวนและถือว่าเป็นความลับในราชการ ปัจจุบันมีระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 ได้แบ่งชั้นของความลับของทางราชการไว้เป็น 4 ชั้น คือ

ก. ลับที่สุด ได้แก่ ความลับที่มีความสำคัญที่สุดเกี่ยวกับข่าวสาร วัตถุ หรือบุคคล ซึ่งถ้าหากความลับดังกล่าวทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนรั่วไหลไปถึงบุคคลผู้ไม่มีหน้าที่ได้ทราบ จะทำให้เกิดความเสียหาย หรืออันตรายต่อความมั่นคงปลอดภัย หรือความสงบเรียบร้อยของประเทศชาติ หรือพันธมิตรอย่างร้ายแรงที่สุด ความลับที่ลึกลับนี้มุ่งหมายถึงความลับทางราชการทหารและความมั่นคงของชาติ เช่น นโยบายหรือแผนการทางทหาร หรือข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการทหาร ฯลฯ

ข. ลับมาก ได้แก่ ความลับที่มีความสำคัญมากเกี่ยวกับข่าวสาร วัตถุ หรือบุคคล ซึ่งถ้าหากความลับดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนรั่วไหลไปถึงบุคคลที่ไม่มีหน้าที่ได้ทราบ จะทำให้เกิดความเสียหายเป็นอันตรายต่อความมั่นคง ความปลอดภัยของประเทศชาติ หรือพันธมิตร หรือความสงบเรียบร้อยภายในราชอาณาจักรอย่างร้ายแรง เช่น

แผนการปราบผู้ก่อการร้าย การตรากฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร หรือเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อประโยชน์ในทางราชการ

ค. ลับ ได้แก่ ความลับที่มีความสำคัญเกี่ยวกับข่าวสาร วัตถุ
หรือบุคคล ซึ่งถ้าหากความลับดังกล่าวทั้งหมด หรือแต่บางส่วน รั่วไหลไปถึงบุคคลผู้ไม่มีหน้าที่
ได้ทราบ จะทำให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ หรือต่อเกียรติภูมิของประเทศชาติ หรือ
พันธมิตรได้ เช่น การดำเนินการเกี่ยวกับการตรากฎหมายบางเรื่อง ระเบียบวาระการ
ประชุมลับ ฯลฯ

จากหลักกฎหมายดังกล่าวในทรรศนะของผู้เขียนเห็นว่าเพื่อความปลอด
ภัยของผู้ให้ข่าว (สายลับ) มาตรการที่ควรจะระบุไว้ในระเบียบว่าด้วย การให้สินบนนำจับ
แก่ราษฎร คือ การกำหนดให้ทั้งตัวผู้ให้ข่าว และข่าวสารกำหนดเป็นชั้นความลับของทาง
ราชการในแง่ของการสืบสวน ทั้งนี้เพื่อเป็นเอกสิทธิ์ไม่ต้องนำตัว ผู้ให้ข่าวไปเบิกความใน
ชั้นศาล ก็จะทำให้สายลับเชื่อมั่นว่าจะปลอดภัย และกล้าให้ข่าวแก่เจ้าหน้าที่มากขึ้น

ข. กรณีการให้รางวัลนำจับแก่เจ้าพนักงานผู้จับนั้น จะเห็นได้ชัดเจนว่าการ
อ้างอิงและใช้สินบนนำจับ ผู้จับเองมิได้มีอำนาจโดยตนเองที่จะบริหารสินบนนำจับ เพราะใน
ระบบนั้นจะต้องอาศัยการรับรู้และรับรองจากผู้บังคับบัญชาในผลงานว่ามีการจับกุมจริงและจะ
ต้องมีการรับรองผลคดีจากพนักงานสอบสวนในกรณีที่มีการเปรียบเทียบปรับ หรือจากพนักงาน
อัยการในกรณีที่ศาลได้พิพากษาลงโทษปรับแล้ว ดังนั้นในระบบการบริหาร การจัดการสินบน
นำจับในส่วนของเจ้าพนักงานจะเกิดระบบรวบยอดเพราะเจ้าพนักงานจับเองและมีส่วนได้เสีย
ในสินบนนำจับเอง จึงเป็นปัจจัยล่อแหลมต่อการไม่สุจริต เพราะมีสินบนเป็นเครื่องจูงใจ
และมีการบิดเบือนเลือกปฏิบัติถ้าเห็นแก่พวกหรือปรักปรำให้ร้าย ถ้าไม่ใช่พวกห้องเพื่อได้มา
ซึ่งสินบนรางวัล

ด้วยเหตุนี้เองจะเห็นได้ว่า ระบบการให้สินบนนำจับก้าวล่วงเข้าไปในกระบวนการ
ยุติธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของพยานหลักฐาน ในชั้นสอบสวนฟ้องร้อง กระบวนการตัด
สินใจของเจ้าพนักงานเป็นไปแบบ unpure discretion เพราะเจ้าพนักงานเข้าไปมีส่วน
ได้เสียในรางวัลนำจับ และหากเจ้าพนักงานเห็นแก่รางวัลนำจับแล้วก็เป็นปัจจัยล่อแหลมต่อ
การแสวงหาพยานหลักฐานในทางที่เป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกกล่าวหา ขัดกับหลักการสันนิษฐานไว้ก่อน
ว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ (Presumption of innocence) และในส่วนของเจ้าพนักงานด้วยกันเอง

หากมีการแก่งแย่งกันเองแล้ว สิบบนนำจับจะไม่ตกทอดถึงผู้จับอย่างแท้จริง เพราะต้องมีการต่อรองแบ่งปันแก่ผู้มีส่วนกำหนดเงื่อนไขการเบิกจ่ายสิบบนนำจับได้ จะก่อให้เกิดการเกาะกลุ่มผลประโยชน์ทำให้เกิดการบริหารงานบุคคลในกระบวนการยุติธรรม ส่งผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรมอ่อนแอ

มาตรการในการแก้ไขปัญหาในส่วนของการรางวัลนำจับต่อเจ้าพนักงานผู้เขียนมีข้อเสนอแนะว่า ควรแยกการจับกุมออกจากการพิจารณาจ่ายสิบบนนำจับและแยกออกจากกระบวนการยุติธรรมในชั้นสอบสวนฟ้องร้อง โดยควรกำหนดหลักการว่าจะพิจารณาเพียงว่าเจ้าพนักงานมีเหตุเพียงพอที่จะจับและได้จับกุมผู้กระทำผิดมาจริงก็พอแล้วที่จะพิจารณาจ่ายรางวัลนำจับโดยไม่ต้องพิจารณา ก้าวล่วงไปถึงว่าจะต้องมีการเปรียบเทียบปรับโดยพนักงานสอบสวนหรือศาลเสียก่อน

นอกจากนี้ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะว่าการให้สิบบนนำจับแก่เจ้าพนักงานควรจำกัดอยู่เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้คือ

ก. จำกัดให้แคบลงเฉพาะกรณีเป็นมาตรการเร่งด่วน และเป็นมาตรการเฉพาะกิจ เฉพาะเรื่องในระยะสั้น เพียงเพื่อสกัดกั้นปัญหาและหาทางเยียวยาที่เหมาะสม เพราะหากให้ในระบอบราวจะบังเกิดผลเสียมากกว่าผลดีเพราะจะทำให้พนักงานเห็นแก่ผลประโยชน์สิบบนรางวัลมากกว่าจะปฏิบัติตามหน้าที่

ข. ควรให้ในลักษณะของข้อยกเว้น ในความผิดซึ่งมิใช่อยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานในอันจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่อยู่แล้วตามปกติ

ค. ควรให้เพื่อยับยั้งปัญหาอาชญากรรมรุนแรง (Serious Crimes) เพื่อเร่งระดมสรรพกำลังเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการมิให้รุกรามต่อไป

ง. ควรให้เฉพาะที่จำเป็นต้องผูกพันตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่มีลักษณะเป็น International Crimes เช่นในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น เพราะความผิดดังกล่าวมักจะเป็นความผิดที่มีลักษณะ Organized Crimes สิบบนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการประสานความร่วมมือในการปราบปรามไม่ว่าจะในส่วนของประเทศและสังคมนระหว่างประเทศ

ควรแยกการประเมินค่าผลงานความดีความชอบปูนบำเหน็จเจ้าหน้าที่เป็น
 เม็ดเงินออกจากส่วนที่ไม่เป็นเม็ดเงินนั่นก็คือ หากจะพิจารณาความดีความชอบในลักษณะที่จะ
 ยกย่องก็ควรให้ประชาชนเป็นผู้พิจารณาเจ้าหน้าที่นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ดี โดยให้ประชาชน
 เป็นผู้ตัดสินแล้วเสนอทางราชการประเด็นหนึ่ง อีกประเด็นหนึ่งเป็นเรื่องการตอบแทนการทำงาน
 เป็นเงิน ควรให้เป็นเงินในระบบเช่น เบี้ยเลี้ยง หรือเงินเดือน เป็นต้น ส่วนรูปแบบ
 ของการยกย่องที่ไม่เป็นเม็ดเงิน เช่น การประกาศยกย่องเกียรติคุณ หรือการมอบโล่
 เป็นต้น

แนวทางแก้ไขที่ควรจะทำคือ ควรคัดคนดีแล้วสร้างให้มีจิตสำนึกความรับผิดชอบ
 ชอบและเข้มแข็งในระบบมาตั้งแต่ต้น การให้ขวัญและกำลังใจควรให้ในระบบมิใช่ในระบบ
 จะก่อให้เกิดผลเสียหายต่อระบบหรือกระบวนการยุติธรรมเอง

สำหรับรางวัลนำจับตามกฎหมายจราจรทางบกนั้นนับว่ามีความจำเป็นเพราะเป็น
 ขวัญและกำลังใจแก่เจ้าพนักงานจราจรในการเร่งระดมกันแก้ไขปัญหาการจราจรซึ่งอยู่ในขั้น
 วิกฤตในขณะนี้ อย่างไรก็ตามการที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จก็เพราะปัญหานั้นละเอียดอ่อนและมี
 ปัจจัยหลายด้านประกอบกัน ควรที่จะทำการศึกษาวิเคราะห์เจาะลึกในรายละเอียดยิ่ง ๆ ขึ้น
 ไปเพื่อหาสาเหตุในรายละเอียดว่าปัญหาเกิดจากระบบ บุคคลหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แต่ใน
 ขั้นนี้ผู้เขียนเห็นว่ามาตรการที่ควรนำมาแก้ไขคือ ควรเน้นในเรื่องของการจัดการจราจรให้
 สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัยมากกว่าการจับกุม อย่างไรก็ตามหากมีการฝ่าฝืนและจำเป็นต้องจับ
 กุมและเปรียบเทียบปรับก็ควรจะทำโดยรอบคอบรัดกุมชัดเจน และอำนวยความสะดวกแก่ผู้
 กระทำผิด อาทิ เช่น การจัดการตำรวจตั้งโต๊ะปรับตามทางแยก ก็เชื่อว่าจะแก้ไขปัญหาในเรื่อง
 การจับและปรับได้ในระดับที่น่าพอใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย